

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Inconstantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A standum daret: fore namque ut quibus in orbis locis Seleucus anulum eum amisisset, eam ipse postmodum regionem Imperio suo subiceret. Is igitur cum Alexandrum sequeretur, anulum juxta Euphratem fluvium amisit, factusque ejus Provincia Praefectus in divisione regni post Alexandri mortem, moxque inde deturbatus ab Antigono, Ptolomæi, cui Ægyptus obvenerat, auxilio in regnum restituitur.

POSSESSIO. CAP. XIX.

Est & obtinendæ possessionis signum anchora, cujusmodi ejusdem Seleuci fuit interpretatio, reperto, quem jam amiserat, anulo, in quem anchora incisa fuerat. Cujus quidem rei hujusmodi *Seleuci historia.* fertur hystoria, quæ ad futurum augurium ab Apolline promissum facit. Seleucus cum ejectus Babylone, Ptolomæi mox copiis adjutus, posset quidem uti vi, ex amisso tamen anulo in spem regni omnino erectus, omnia prius quam armis experiri constituit, ne populum, quem per benignitatem sibi allexerat, belli metu exacerbaret. Internunciis ad rem usus, civium comperit studia erga se propensissima: itaque festinatione opus esse admonitus, paucis admodum, sed iis impigris & fidelissimis electis, Babylona versus quanta potest celeritate proficiscitur. Accidit vero, ut inter gradiendum pede lapidem offenderet, evelleretque, ex cujus impulsu tanto dolore affectus sit, ut ibidem uestigio subsistere, ac humi residere cogeretur. Ecce vero ibi amicis pedem demulcentibus, & evulsam lapidem inspectantibus, anulus ille affulsit, qui sublatus attritusque, magnæ inter socios mœstitiæ argumentum fuit. Id quid rei esset cum Seleucus sciscitaretur, signatam illi anchoram anulo reperto mœstitiæ causam dedisse responderunt, ex qua captivitatem portendi interpretabantur. Tum Seleucus: *Bono, inquit, animo estote omnes: nam quam terram calcamus, & reverturi sumus, & firmiter possessuri: & cum dicto doloris immemor proflit, iterque arripit alacriter.* Cui paululum progressio adiuere obviam qui tuta & pacata omnia nunciarent, exceptusque ita omnium studiis, dignitatem pristinam & regnum illud obtinuit. Mox Indiam & Asiam omnem subjugavit. Anuli vero memor, urbem in Oriente condidit, & gemmam originis memoriam consecravit.

DE TEMONE. CAP. XX.

Innavi autem primas omnino partes tenet temo, de quo multa sunt apud veteres significata, quæ tamen omnia in unum coeunt intellectum.

REGIMEN. CAP. XXI.

Nam regimen per figuram ejus significari manifestum: & cujus arbitrio res aguntur, is gubernare, & gubernaculum temo ipse dicitur. Hinc Juvenalis, *Aut de temone Britanno decidet Arviragus,* dixit, cum Domitianum Britannia potiturum præfagit adulator ille Veiento, expulso inde Arvirago, qui totius insulæ imperium obtinebat. Nam ad ea tempora Britannia nondum venerat in ditionem Romanorum, tentata bello sæpius, licet cum eorum aliquot Imperatoribus fœdera junxisset, quæ nostri plus æquo forsitan extulerunt. Contra vero Nero, paucos ante dies quam moreretur, vidit per quietem sibi navem regenti extortum gubernaculum, trahique se ab Octavia in arctissimas tenebras: quod aruspices respondere, eum administratione dejectum mortem infelicissimam moriturum.

FORTUNA. CAP. XXII.

Quapropter veteres cum Fortunæ plurimum tribuerent, eamque negotiorum pene omnium quæcumque mortales gererent, arbitrum opinarentur, simulacrum ejus dextera clavum, sinistra cornu copiarum tenere finxerunt, quod bona & commoda ab eadem omnia proficisci crediderunt: unde divitiarum & opulentiam, fortunam appellare, uni illi regendi elargiendique facultatem concessam arbitrati.

INCONSTANTIA. CAP. XXIII.

Ut vero inconstantiam ejus notarent, utpote quæ, ut Horatius ait, possit imo tollere de gradu mortale genus, vel superbos vertere funeribus Triumphos, & valet ima summis mutare, sedentem eam in pila sculpebant: quod tum in marmoreis monumentis, tum in numismatis antiquis observari

Nerva Tra- servavimus. Talis ejus species est in numo Nervæ Trajani, cum inscriptione, FORT. RED. S.C. ubi
a i numis. etiam legas, SENATUS POPULUSQUE ROMANUS, literis omnibus expressis, quod raro inven-
tur.

FORTUNA REDUX. CAP. XXIV.

Hadriani
Septimii
Getæ, Do-
mitiani, &
Antonini
Pii numi.

Ejusdem Fortunæ Reducis simulacrum est in altero ejusdem Imperatoris numo, ubi Dea ipsa
sefede fedens temonem manu regit, qui à pedibus furrigitur: inscriptio est, FORTUNÆ REDUCI.
Atque hac eadem specie & inscriptione, literisq; habetur in Hadriani numo, ubi thema insidet pila,
in nonnullis abest pila. Eadem vero fedens cum temone & cornu copiæ est in numo Septimii Getæ,
cum inscriptione, FORT. RED. Sed illud observatione dignum, quod eadem species cum temone,
& cornu copiæ in Domitiani numo, quem apud Bembum vidimus, FORTUNA AUGUSTI scri-
ptum est, prima syllaba per u vocalem ultimam, quæ passim in ea locutione per o vocalem quartam
enunciari solet. Eadem pene inscriptio speciesque cornu copiæ & temonis pilæ insidentis in manu
Fortunæ stantis habetur in numo Antonini Pii. De pila vero atque rotula alibi erit locus suus, ubi
Fortunæ ipsius ornamenta copiosius explicabimus.

DE RETIBUS. CAP. XXV.

PETrum in navi superius inspeximus, sed habebat idem retia, quæ tractaret. Hujus rei memoria nos
quoque traxit ad fagenam, ad hamos & tridentes: quare priusquam exiliamus è navi, an possi-
mus aliquid expiscari, videamus.

SILENTIUM. CAP. XXVI.

Magis mu-
tus ipsi pi-
scibus, in
Odyss. 5.
Carm. lib. 4.
Od. 3.

PER retia silentium significari tradunt, ea quidem ratione, quod præcipuum est præceptum pesca-
toribus, ut dum gregem circumdant, silentio quam maximo navigent. Pisces præterea altissimo
silentio præditos esse compertissimum est, paucissimis exceptis, ac præcipue Canè marino, unde et-
iam Proverbium emanavit, ἀφωβήτε τὸ πρὸν ἰχθύων. Sic eruditus Horatius eos *Mutos* vocat: Sic Lu-
cretius, *Mutas natantes* appellavit, Lib. 2.

PERSUASIO. CAP. XXVII.

IN Divinis autem literis retia sunt persuasionis hieroglyphicum, quia scilicet homines in veritatis
cognitionem inducuntur, atque ita capi videntur. Ad hoc facere Evangelicum illud ait Euche-
rius *Mittite retiani captivum*.

INSIDIÆ. CAP. XXVIII.

Ludus Pitt-
taci.

ANtiquissimum esse reperio, insidias per rete significari, neque ea tantum de causa, quod ejus
opus omne ad insidias comparatur, quantum etiam ex historia desumptum est. Nam Pittacum
memorant, unum ex septem Sapientibus, adversus Phrynonem Atheniensium duce[m] validissimi
corporis hominem, Pancratiasten scilicet & Olympionicam, de finium controversia, quæ inter Acti-
cos & Mytilenos erat singulari certamine dimicaturum, rete secum in occulto sub clypeo abditum
tulisse, quo cum tempus visum est, jactò Phrynonem impedièrit. Historia est apud Verrium, in iis,
quæ Festus defloravit: neque ea tamen in vulgatis codicibus, sed antiquo manuscripto, cujus par-
tem ultimam Romæ comperi. Hinc sane ludus à Pittaco institutus, quo Retiarius Mirmillonem in
certamen provocabat, cui adcantabatur, *Piscem peto, non te peto, quid me fugis Galle?* Erat autem eo-
dem auctore Festo, Mirmillonicum genus armaturæ Gallicum, ipsiq; Mirmilliones antea Galli ap-
pellabantur, in quorum galeis piscis erat effigies.

DESOLATIO, CAP. XXIX.

EST & defolationis signum retis genus, quod verriculum appellatur, ad multa siquidem in spatia
in mare demissum, restibusque longissimis hinc atque inde attractum, quantumcunque spatii
complexum fuerit, totum abverrit, neque ulli piscium exitum patere permittit. Transitque misera-
bile genus hoc venationis in urbium & agrorum defolationes. Accidit enim plerumque, ut edicto
univer-